

Sygn. akt: *IC 1010/21*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2022 roku

Sąd Rejonowy Szczecin–Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Kuryłas

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2022 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko J. K.

o zapłatę

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda (...) z siedzibą w W. na rzecz pozwanej J. K. kwotę 617 zł (sześciuset siedemnastu złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty.

Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Kuryłas

sygn. akt IC 1010/21

UZASADNIENIE

Pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 30 sierpnia 2012 roku powód (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie J. K. i I. K. na jego rzecz kwoty 3.353,73 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu .

Powództwo swoje (...) oparł na wierzytelności wynikającej z niespłaconego przez pozwanych zobowiązania wynikającego z umowy o kredyt odnawialny nr (...) z dnia 22 marca 2005 roku. Co do swojej legitymacji czynnej wskazał on na umowę przelewu wierzytelności zawartą w dniu 29 maja 2012 roku między (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. (pierwotnego wierzyciela) a powodem.

W dniu 11 października 2012 roku, Sąd Rejonowy (...) w L. wydał zgodny z żądaniem powoda nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym .

Nakaz ten został zaskarżony przez pozwaną J. K. sprzeciwem z dnia 30 marca 2020 roku. Z uwagi na skuteczne podniesienie tego, iż pozwana w okresie doręczania nakazu zapłaty nie mieszkała pod adresem, na który dokonano doręczenia przez awizację, Sąd Rejonowy (...) w L. postanowił o utracie mocy nakazu zapłaty w całości w stosunku do J. K. i przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu.

W sprzeciwie pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

Pozwana zakwestionowała roszczenie powódki zarówno co do zasady, jak i wysokości oraz podniosła, że wszystkie zobowiązania pieniężne regulowała systematycznie i nie wie, jaka czynność prawna lub faktyczna stanowiła podstawę do wydania nakazu zapłaty oraz z ostrożności procesowej podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

W odpowiedzi na sprzeciw, a więc już w toku postępowania zwykłego, powód sprostował oznaczenie umowy będącej zasadniczą podstawą pozwu, twierdząc, że podstawą zaległości jest umowa kredytu odnawialnego z dnia 23 stycznia 2006 roku, której numer to (...), a pomyłka w oznaczeniu wyniknęła z tego, iż podstawą do zawarcia umowy kredytu odnawialnego było wcześniejsze założenie konta w banku, będącym pierwotnym wierzycielem i wskazywane dane dotyczyły właśnie umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego. Pierwotny wierzyciel stosował zaś praktykę określania i definiowania należności poprzez stosowanie oznaczeń dotyczących umowy głównej. Powód wskazywał również na potwierdzenie swojej legitymacji czynnej na prawidłowe umocowanie osób zawierających umowę sprzedaży wierzytelności oraz na dokumenty potwierdzające fakt przelewu przedmiotowej wierzytelności.

Pozwana w swoim końcowym stanowisku podniosła zarzut niewykazania istnienia wierzytelności opisanej w pozwie co do zasady, jak i wysokości, ze względu na nieprawidłowe opisanie umowy mającej być jej podstawą. Podtrzymała także zarzut przedawnienia roszczenia. Nadto zaprzeczyła wysokości roszczenia, tak co do należności głównej, jak i odsetek wskazując, że powód nie przedłożył żadnej dokumentacji, która mogłaby podlegać ewentualnej weryfikacji, a wyliczenie kwoty roszczenia głównego jest błędne. Podniosła również zarzut braku legitymacji czynnej. Wskazując na powyższe zarzuty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 marca 2005 r została zawarta umowa rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) pomiędzy (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. a J. O. . Bank zobowiązał się do prowadzenia rachunku zwanego (...) nr : (...).

W dniu 1 kwietnia 2005 roku została zawarta umowa rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) między J. O. (później K.) i I. K. a (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W.. Rachunek ten (o nr (...)) zgodnie z aneksem z dnia podpisywania umowy prowadzony miał być jako rachunek wspólny.

- umowa rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (k. 53-55)
- umowa rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (k. 56-58)
- aneks do umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (k. 59)

W dniu 23 stycznia 2006 roku została zawarta umowa kredytu odnawialnego nr (...) między J. O. (później K.) a (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W., w ramach której przyznano J. O. (później K.) będącej posiadaczem rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego o nr. (...), limit kredytowy w kwocie 1000 złotych.

J. K. zawnioskowała w dniu 15 września 2009 roku o podwyższenie wysokości kredytu odnawialnego do kwoty 2500 złotych, co uczyniono zgodnie z aneksem z dnia 16 września 2009 roku z mocą od dnia 17 września 2009 roku.

- umowa kredytu odnawialnego (k. 63-65)
- wniosek o kredyt odnawialny (k. 68-69)
- aneks nr (...) (k. 66-67)

Pismem z dnia 21 października 2010 roku, które odebrane zostało przez J. K. osobiście w dniu 28 października 2010 roku, (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wypowiedziała J. K. umowę kredytu odnawialnego do rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...) z powodu niedotrzymania warunków umowy. W piśmie wskazano, iż kwota należności na dzień 20.10.2010 r wynosi 2.628,98 zł, w tym : kwota przekroczenia limitu 128,98 zł i zaległe odsetki 59,18 zł.

- wypowiedzenie umowy kredytu odnawialnego (k. 72)
- potwierdzenie odbioru listu (k. 73)

W dniu 29 maja 2012 roku została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności między (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. a (...) z siedzibą w W..

Umowa ta była następnie aneksowana i w aneksie z dnia 26 czerwca 2012 roku określono ostateczną cenę portfela oraz jego ostateczną wysokość. Na mocy aneksu przekazano nabywcy pisemny wykaz wierzytelności objętych umową i dłużników.

W drodze umowy sprzedaży wierzytelności, zgodnie z załącznikiem do aneksu, (...) (...) (...) z siedzibą w W. nabył od (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W. wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi wobec J. K. oraz I. K. na podstawie umowy nr (...) (rubryka „nr umowy” na wykazie) z dnia 22 marca 2005 roku (rubryka „data zawarcia umowy” na wykazie). W paragrafie 3 ust 2 ww. umowy (k. 37 verte) wskazano, iż przeniesienie wierzytelności wraz z zabezpieczeniami następuje w dniu wpływu ceny na rachunek zbywcy.

- umowa sprzedaży wierzytelności (k. 36-42)
- aneks do umowy sprzedaży wierzytelności (k. 43-44)
- pełnomocnictwo dla T. J. (k. 45)
- pełnomocnictwo dla M. W. (k. 46)
- pełnomocnictwo dla G. Ż. (k. 47)
- załącznik nr 1 do aneksu do umowy sprzedaży wierzytelności (k. 48-51)

W dniu 29.05.2012 r (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. wystawił wyciąg z ksiąg bankowych nr (...), w którym stwierdził wymagalne zadłużenie wobec J. K. w tytułu kredytu odnawialnego (...) nr (...), na które składają się: niespłacona należność główna w wysokości 2.527,35 zł oraz odsetki w wysokości 749,87 zł naliczone do 29.05.2012 r od kwoty niespłaconej należności głównej. Łączne zadłużenie wskazano na kwotę 3.277,22 zł.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 29.05.2012 r k. 52.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Rejonowego, wywiedzione powództwo okazało się niezasadne i podlegało oddaleniu w całości.

W rozpoznawanej sprawie podstawą żądania powoda była wierzytelność wynikająca z umowy kredytu odnawialnego nr (...) - (...) - 270-41 z dnia 22.03.2005 r pomiędzy między J. O. (później K.) a (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W., która to wierzytelność miała być następnie zbyta przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) z siedzibą w W.. Powód wskazał, że umowa kredytu odnawialnego została pozwanej wypowiedziana w związku z powstaniem niedopuszczalnego zadłużenia na rachunku pozwanej i brakiem jego spłaty, a na dochodzoną wierzytelność składały się: wartość zaciągniętego zobowiązania w wysokości 2.527,35 zł, naliczone przez powoda odsetki ustawowe od kwoty należności głównej za okres od dnia 30.05.2012 r (skuteczności cesji) do dnia 23.08.2012 r (data poprzedzająca skierowanie sprawy do sądu) w wysokości 76,51 zł oraz odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela od kwoty należności głównej według zmiennych stawek określonych w umowie kredytu do dnia 29 maja 2012 r w wysokości 749,87 zł.

Wnosząc o oddalenie powództwa pozwana podniosła zarzut niewykazania istnienia wierzytelności co do zasady , jak i wysokości , zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia , błędnego wyliczenia kwoty roszczenia oraz braku legitymacji procesowej czynnej .

Zgodnie z treścią art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Zgodnie z przepisem art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Legitymacja procesowa jest jedną z przesłanek materialnych, czyli okoliczności stanowiących w świetle norm prawa materialnego warunki poszukiwania ochrony prawnej na drodze sądowej. Otóż, aby ochrona prawna mogła być przez sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Tym uprawnieniem jest właśnie legitymacja procesowa czynna (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17 maja 2005 r., I ACa 1202/04, LEX nr 175186). Wykazanie legitymacji procesowej czynnej po swojej stronie powinno mieć miejsce już w fazie składania pozwu i stanowić wstępny etap pozwalający Sądowi na rozważanie w dalszym zakresie zasadności roszczenia. Ponadto należy zauważyć, że w nauce postępowania cywilnego, jak i w praktyce sądowej przyjmuje się, że legitymacja procesowa jest właściwością podmiotu, w stosunku do którego sąd może rozstrzygnąć o istnieniu albo nieistnieniu indywidualno-konkretnej normy prawnej przytoczonej w powództwie. Legitymacja procesowa jest więc zawsze powiązana z normami prawa materialnego. Sąd dokonuje oceny istnienia legitymacji procesowej strony w chwili orzekania co do istoty sprawy i bierze tą przesłankę pod uwagę z urzędu, a zatem ma obowiązek ustalić tą okoliczność. Brak legitymacji procesowej zarówno czynnej, jak i biernej, prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo (por. H. Pietrkowski, Zarys metodyki pracy sędziego w sprawach cywilnych, Warszawa 2007, s. 112).

Warunkiem koniecznym dla uzyskania przez stronę postępowania orzeczenia sądowego uwzględniającego jej stanowisko procesowe jest bowiem udowodnienie faktów prawotwórczych dotyczących podnoszonych twierdzeń. Jest to ogólna zasada prawa cywilnego zawarta w treści art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Sformułowanie „wywodzi skutki prawne” odnosi się do strony postępowania i ma to znaczenie, że podkreśla zależność między kierunkiem aktywności dowodowej strony, a faktami prawnymi, które ma ona wykazać. Przedmiotem dowodu są fakty istotne dla rozstrzygnięcia, które można nazwać jako fakty prawne (art. 227 k.p.c.), wśród tych faktów należy wyróżnić te fakty, z których strona wywodzi skutki prawne i które są opisane w hipotezach norm prawa cywilnego materialnego (vide: H. Dolecki, Ciężar dowodu w polskim procesie cywilnym, Warszawa 1998, str. 112, 131). Kierunek aktywności dowodowej stron wyznacza norma wyrażona w art. 6 k.c. wskazując (wraz z normami prawa materialnego), które fakty podlegają udowodnieniu.

Mając na uwadze treść cytowanych powyżej przepisów stwierdzić należy , iż to na powodzie spoczywał ciężar wykazania roszczenia zarówno co do samej zasady , jak i wysokości , a nadto wykazania legitymacji czynnej , albowiem to on wywodził z faktów tych skutki prawne . Zdaniem Sądu powód ciężarowi temu nie sprostał i nie wykazał ani swojej legitymacji czynnej , ani zasadności i wysokości dochodzonego przez siebie roszczenia .

W pierwszej kolejności wskazać należy , iż przedłożona umowa cesji nie jest skuteczna , bowiem powód nie przedstawił dowodu wpływu ceny z umowy cesji wierzytelności na rachunek zbywcy , co było warunkiem skuteczności cesji i wynika z paragrafu 3 ustęp 2 umowy przelewu wierzytelności z dnia 29 maja 2012 r (k. 37 verte) . Przedłożona umowa cesji dotyczy umowy z dnia 22.03.2002 r nr (...), podczas gdy wypowiedzenie z dnia 21.10.2010 r dotyczy umowy kredytu odnawialnego do rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...) (k. 72) . Umowa ta została zawarta w dniu 23.01.2006 r , co wynika z przedłożonej przez powoda umowy (k. 63) .

Z powyższego wynika , iż przedłożone przez powoda dokumenty oraz jego twierdzenia są ze sobą sprzeczne . Co innego było przedmiotem cesji (i tak w ocenie Sądu nieskutecznej) , a inna umowa jest przywołana przez powoda jako

podstawa dochodzonych przez niego roszczeń. Żaden z przedłożonych dokumentów nie jest tak oznaczony jak umowa wskazana jako przedmiot przelewu wierzytelności.

Co więcej, nawet gdyby przyjąć, że doszło do przelewu wierzytelności objętej przedmiotowym powództwem – co jednak w ocenie Sądu nie miało miejsca – powód nie wykazał, za pomocą możliwego do weryfikacji dowodu, uprawnienia do dochodzenia należności głównej w wysokości 2527,35 złotych oraz odsetek umownych w kwocie 749,87 złotych. Nie jest wystarczającym dowodem na powyższe zaległości wyciąg z ksiąg bankowych. Na podstawie dowodu, zaferowanego przez powoda, można ustalić jedynie, iż pierwotny wierzyciel w dniu 29.05.2012 roku wystawił wyciąg z ksiąg bankowych w którym stwierdził, że należności pozwanej z tytułu umowy kredytu odnawialnego (...) nr (...) wynoszą łącznie kwotę 3.277,22 zł. Dokument ten, jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.). Trybunał Konstytucyjny, wyrokiem z dnia 15 marca 2011 roku (sygn. P 7/09, OTK-A 2011/2/12), uznał, że art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Prawo bankowe, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 26 czerwca 2009 roku o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Z 2009 r. Nr 131, poz. 1075), w związku z art. 244 § 1 i art. 252 k.p.c., w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych banku w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Dokument ten nie korzysta więc z domniemania prawdziwości zawartych w nim twierdzeń. W konsekwencji, z samego faktu, że pierwotny wierzyciel stwierdził istnienie zadłużenia pozwanej w Banku, nie wynika fakt istotny, a mianowicie, że wierzytelność przeciwko pozwanej istniała w takiej wysokości.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Nie jest możliwe w oparciu o sam wyciąg zweryfikowanie choćby sposobu powstania należności w tej wysokości (brak historii rachunku) a po drugie, w konsekwencji, zweryfikowanie sposobu naliczania odsetek. Wątpliwości Sądu budzi także to, że należność główna wykracza ponad limit wynikający z aneksu z dnia 16 września 2009 roku (k. 66-67). Pozwana zakwestionowała skutecznie treść wyciągu z ksiąg bankowych (nr (...)).

Odnosząc się do podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia, Sąd uznał go za bezzasadny. Zgodnie z treścią art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Termin wypowiedzenia umowy w niniejszej sprawie wynosił 30 dni od dnia otrzymania pisma wypowiedzającego umowę. Wypowiedzenie umowy kredytu zostało skutecznie doręczone J. K. w dniu 28 października 2010 roku. Tak więc od dnia 28 listopada 2010 r. roszczenie było już wymagalne. Mając na uwadze fakt, iż pozew został złożony w dniu 30 sierpnia 2012 r. – roszczenie nie uległo przedawnieniu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, a zwłaszcza brak legitymacji czynnej powoda wobec nieskuteczności cesji oraz niewykazanie roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości, wywiedzione powództwo należało oddalić jako bezzasadne. Sąd orzeczone jak w punkcie I sentencji wyroku z dnia 25.05.2022 r.

O kosztach Sąd orzekł w punkcie II w oparciu o treść art. 98 § 1 k.p.c., zważając na to, iż strona pozwana proces w całości wygrała. Na należne pozwanej od strony powodowej koszty procesułożyły się: koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600 złotych – § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 490 z późn. zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa uiszczona przez pozwaną w kwocie 17 złotych.

Sędzia Agnieszka Kuryłas